Raad van State

200800410/1.
Datum uitspraak: 29 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/47481 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 8 januari 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 december 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 januari 2008, verzonden op 9 januari 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 januari 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

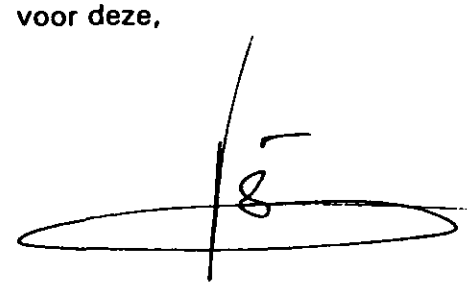
w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 januari 2008

345.
Verzonden: 29 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,



mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

POLITIE

Postadres: Postbus 70022
3000LD ROTTERDAM

Regio: Rotterdam-Rijnmond
Werkeenheid: 17 Vreemdelingenpolitie
Afgehandeld door: G.J. Kaptein
Telefoon: 0900-8844
Fax: 010-[illegible]
V-nummer / Zaak: / Zaak - 2008/2008
Datum: 21/12/2007
Onderwerp: M110-A Maatregel van Bewaring

• Rotterdam-Rijnmond

De rechtbank
sector bestuursrecht
te 's-Hertogenbosch

21 DEC 2007

INGEKOMEN

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Geert Jan Kaptein, brigadier van het regionaal politiekorps Rotterdam-Rijnmond, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	: [illegible]
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Turkije
Nationaliteit(en)	: Turkse, Turkse
Geslacht	: mannelijk

Ontvangen d.d.
21 DEC 2007
Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Veroordeeld is terzake een misdrijf

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Rotterdam
Datum	: 21/12/2007
Tijd	: 09:30 uur.

V.nr:

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
G.J. Kaptein

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 8738. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Ontvangen d.d.
21 DEC 2007
Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/47481

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 8 januari 2008

inzake

geboren op
nationaliteit Turkse,
verblijvende te Rotterdam in de penitentiaire inrichting (detentieboot),
eiser,
gemachtigde mr. T. Sönmez,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. drs. A.M. Zeeman.

Procesverloop
Op 21 december 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in bewaring gesteld.

Op 21 december 2007 is namens eiser tegen zijn inbewaringstelling beroep ingesteld. Voorts is om schadevergoeding verzocht.

De zaak is behandeld op de zitting van 2 januari 2008, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen
1. De rechtbank beoordeelt thans of de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring in overeenstemming is met de wet en bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.

2. Namens eiser is - kort weergegeven – het volgende aangevoerd.
Allereerst verblijft eiser ten onrechte in bewaring, nu hij, als Turkse werknemer in Nederland, verblijfsrechten kan ontlenen aan het Besluit 1/80 van de Associatieraad EEG en Turkije (hierna: het Associatiebesluit).
Voorts is eiser ten onrechte in bewaring gesteld nu hij tijdig rechtsmiddelen heeft aangewend tegen verweerders beslissingen tot intrekking van zijn verblijfsvergunning en tot zijn

ongewenstverklaring. Op basis van het bepaalde in artikel 3, tweede lid van het Europees Vestigingsverdrag (EVV) en op basis van het bepaalde in artikel 7.2, eerste lid van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) kan hij thans niet worden uitgezet, zodat ook om die reden de bewaring onrechtmatig is. Dit is ook nog eens expliciet neergelegd in de laatste overweging van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank, nevenzittingsplaats Middelburg van 7 december 2006, naar aanleiding van eisers verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening, nu hem door verweerder in het primaire besluit geen schorsende werking is verleend.
Daarnaast stelt eiser zich op het standpunt dat hij het recht heeft voornoemde procedures in Nederland af te wachten nu de rechtbank, nevenzittingsplaats Breda, bij uitspraak van 19 november 2007 het beroep tegen de intrekking van zijn verblijfsvergunning alsmede tegen zijn ongewenstverklaring gegrond heeft verklaard.

3. Verweerders gemachtigde heeft zich – kort weergegeven – op het standpunt gesteld dat eiser ongewenst is verklaard en dat deze ongewenstverklaring in de weg staat aan rechtmatig verblijf, zodat eiser in bewaring mocht worden gesteld.

4. De rechtbank overweegt als volgt.

5. Allereerst dient te worden vastgesteld dat naar het oordeel van de rechtbank voorshands onvoldoende is gebleken dat eiser rechten kan ontlenen aan het Associatiebesluit 1/80. Ten aanzien van hetgeen eiser voorts heeft betoogd overweegt de rechtbank als volgt.

Artikel 3, tweede lid van het EVV bepaalt het volgende.
Behoudens in gevallen dat dwingende overwegingen van nationale veiligheid zich daartegen verzetten, wordt een onderdaan van een Verdragsluitende Partij die langer dan de twee voorafgaande jaren rechtmatig op het grondgebied van enige andere Partij heeft gewoond, niet verwijderd zonder dat hem eerst wordt toegestaan, tegen deze verwijdering gronden aan te voeren alsmede zich te wenden tot en zich te dien einde te doen vertegenwoordigen bij een bevoegde autoriteit of een of meer speciaal door de bevoegde autoriteit aangewezen personen.

Artikel 7.2, eerste lid van het Vb 2000 bepaalt dat de uitzetting van de vreemdeling in afwijking van artikel 73, tweede lid van de Wet achterwege blijft, indien het betreft een vreemdeling, die onderdaan is van een land dat partij is bij het Europees Vestigingsverdrag; onmiddellijk voorafgaande aan het tijdstip waarop het rechtmatig verblijf is geëindigd, gedurende twee aaneengesloten jaren dit rechtmatig verblijf heeft gehad; zijn hoofdverblijf niet buiten Nederland heeft gevestigd, en tijdig bezwaar heeft gemaakt, dan wel administratief beroep heeft ingesteld tegen een beschikking waarbij het rechtmatig verblijf is geëindigd.

Artikel 73, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat de werking van het besluit tot intrekking van de verblijfsvergunning wordt opgeschort totdat de termijn voor het maken van bezwaar of het instellen van administratief beroep is verstreken of, indien bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, totdat op het bezwaar of administratief beroep is beslist.
Het tweede lid bepaalt – voor zover hier van belang – dat het eerste lid niet van toepassing is indien de verblijfsvergunning is ingetrokken, op de grond, bedoeld in artikel 18, eerste lid onder e.
Het vierde lid bepaalt dat het eerste lid evenmin van toepassing is indien de vreemdeling rechtens zijn vrijheid is of wordt ontnomen op grond van artikel 59.

Artikel 67, derde lid van de Vw 2000 bepaalt dat in afwijking van artikel 8 de ongewenst verklaarde vreemdeling geen rechtmatig verblijf heeft.

6. Onbetwist is dat eiser, voorafgaande aan de intrekking van zijn verblijfstitel meer dan twee jaar rechtmatig in Nederland heeft verbleven. Vast staat voorts dat eiser, in verband met zijn veroordeling tot een gevangenisstraf van 6 jaar ingevolge medeplegen van moord ongewenst is verklaard.
Tegen deze ongewenstverklaring heeft eiser bezwaar gemaakt en vervolgens beroep ingesteld. In beroep is de beslissing op bezwaar vernietigd, zodat de procedure zich thans weer in de bezwaarfase bevindt.

7. In de onderhavige procedure kan geen oordeel gegeven worden over eisers ongewenstverklaring zodat voorshands, nu overigens ook niet anders is gebleken, van de rechtmatigheid hiervan moet worden uitgegaan.
In de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 3 december 2003 (LJN: AR7153) is vastgesteld dat een ongewenstverklaarde vreemdeling ingevolge artikel 67, derde lid van de Vw 2000 geen rechtmatig verblijf heeft. In deze uitspraak heeft de Afdeling voorts (nogmaals) bepaald dat het bezwaar tegen de ongewenstverklaring, noch een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening, schorsende werking heeft.
Onder verwijzing naar deze uitspraak overweegt de rechtbank dat eisers situatie ertoe leidt dat eiser thans geen rechtmatig verblijf heeft, omdat hij ongewenst is verklaard en dat ook de door hem aangespannen procedures daarin geen verandering brengen.

8. De vraag die vervolgens dient te worden beantwoord is of eiser in weerwil van het voorgaande rechtmatig verblijf heeft of dat zijn procedures wel schorsende werking hebben op grond van het bepaalde in het EVV of op grond van 7.2 van het Vb 2000.

9. De rechtbank beantwoordt die vraag ontkennend.
Nog afgezien van de vraag of het EVV rechtstreekse werking heeft, geeft artikel 3 van het EVV, zoals hiervoor weergegeven, aan de bedoelde onderdanen het recht een procedure aan te spannen tegen zijn verwijdering. Hieraan is naar het oordeel van de rechtbank voldaan door het voeren van de onderhavige procedure. Voor zover deze procedure niet onder de strekking van dit artikel valt, staat het eiser overigens natuurlijk vrij om tegen zijn daadwerkelijke verwijdering een voorlopige voorziening te vragen en in ieder geval is met die procedure voldaan aan het bepaalde in artikel 3 EVV. Meer rechten, laat staan verblijfsrechten, zijn aan deze bepaling van het EVV naar het oordeel van de rechtbank niet te ontlenen.
Zulks is reeds eerder vastgesteld door de Afdeling in haar uitspraak van 13 november 2002 (LJN: AH9312). Volgens de Afdeling gaat het bij artikel 3 EVV voornoemd om een voorschrift dat ertoe strekt dat na rechtmatig verblijf van meer dan twee jaren in geval van verwijdering een bijzondere procedure moet worden gevolgd. Het is voorts, aldus de Afdeling, zoals in afdeling II van het bij het EVV behorend protocol tot uitdrukking is gebracht, aan de Verdragsluitende Partijen om betekenis te geven aan de term rechtmatig verblijf. Zoals hiervoor al is vastgesteld, is eisers rechtmatig verblijf op grond van nationale regelgeving in ieder geval uitgesloten door zijn ongewenstverklaring.
Naar het oordeel van de rechtbank geldt hetzelfde voor artikel 7.2 Vb 2000, welke bepaling alleen al door de plaatsing in het Vb 2000 niet kan afdoen aan het bepaalde in de artikel 73, vierde lid van de Vw 2000.

10. Gezien het voorgaande is dan naar het oordeel van de rechtbank voldaan aan de voorwaarde voor inbewaringstelling als bedoeld in artikel 59, eerste lid onder a van de Vw 2000.

11. De rechtbank is overigens van oordeel dat verweerder op goede gronden eiser krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting, in bewaring heeft gesteld. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat vast staat dat eiser
- geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft;
- niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het
- Vreemdelingenbesluit 2000;
- is veroordeeld voor het plegen van een misdrijf;
- ongewenst is verklaard.

Het voorgaande is voldoende grond ernstig te vermoeden dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

12. Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat op 28 december 2007 de laissez-passeraanvraag voor Turkije is verzonden aan de laissez-passerkamer.

13. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat vooralsnog niet gesteld kan worden dat geen reëel zicht op uitzetting bestaat of dat met onvoldoende voortvarendheid aan de uitzetting van eiser wordt gewerkt.

14. Ook overigens is de rechtbank van oordeel, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring niet in strijd is met de Vw 2000 en evenmin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

15. Gelet op het voorgaande moet de vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000 rechtmatig worden geoordeeld en dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

16. Het namens eiser ingediende verzoek om schadevergoeding komt niet voor toewijzing in aanmerking, nu ingevolge artikel 106 van de Vw 2000 een dergelijk verzoek slechts kan worden toegewezen indien de rechtbank de opheffing van de bewaring beveelt, dan wel de vrijheidsontneming reeds voor de behandeling van het verzoek om opheffing van de maatregel wordt opgeheven, hetgeen in casu niet het geval is.

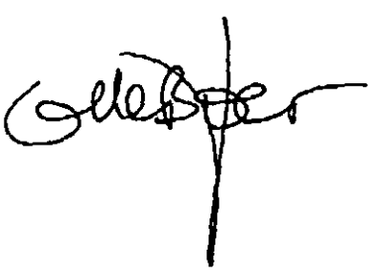
17. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

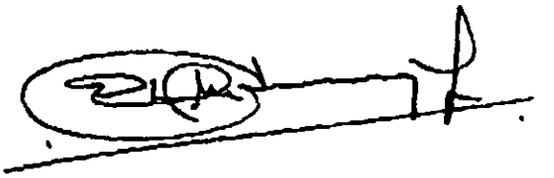
18. Beslist wordt als volgt.

Beslissing
De rechtbank,

- verklaart het beroep gericht tegen de bewaring ongegrond;
- wijst het verzoek om de Staat der Nederlanden te veroordelen tot schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. E.H.M. Druijf als rechter in tegenwoordigheid van W.G.M. de Boer als griffier en in het openbaar uitgesproken op 8 januari 2008.





Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: **09 JAN. 2008**

De Boer Bosch Sönmez
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
16 JAN 2008
ZAAKNR.
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van
de Raad van State te 's-GRAVENHAGE

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op : van Turkse nationaliteit, thans verblijvende in uitzetcentrum Alphen aan den Rijn, te dezer zake domicilie kiezende (3015 BH) aldaar aan de Heemraadssingel 165 (Correspondentie: Postbus 25106, 3001 HC Rotterdam) ten kantore van de advocaat en procureur mr. T. Sönmez, die in deze zaak als advocaat het hoger beroep instelt, en die verklaart daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn;

Dat appellant zich niet kan verenigen met de inhoud en de gronden van de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch van 8 januari 2008, welke uitspraak ter kennis van de belanghebbende is gebracht door verzending per fax en per post aan de advocaat van appellant op of omstreeks 9 januari 2008, van welke uitspraak bijgaand als **productie I** een afschrift wordt overgelegd;

Dat bij voornoemde uitspraak het beroep van 21 december 2007 ongegrond is verklaard;

Dat appellant van oordeel is dat de uitspraak van de rechtbank van 8 januari 2008 in rechte geen stand kan houden, en daartoe de navolgende grieven aanvoert:

Grief

Appellant kan zich niet verenigen met het oordeel van de Rechtbank dat: *"Nog afgezien van de vraag of het EVV rechtstreekse werking heeft, geeft artikel 3 van het EVV, zoals hiervoor weergegeven, aan de bedoelde onderdanen het recht een procedure aan te spannen tegen zijn verwijdering. Hieraan is naar het oordeel van de rechtbank voldaan door het voeren van de onderhavige procedure.".*

Toelichting:

Appellant heeft tegelijk met het indienen van een bezwaarschrift tegen de beschikking van 3 november 2005, waarbij zijn verblijfsvergunning is ingetrokken en hij ongewenst is verklaard, een verzoekschrift tot het treffen van een voorlopige voorziening ingediend. Het verzoek om voorlopige voorziening is ter terechtzitting 21 november 2006 **(productie 2)** van de President van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Middelburg behandeld. Op de zitting is namens appellant een uitdrukkelijk beroep gedaan op het bepaalde in het Vestigingsverdrag en in het bijzonder op het bepaalde in artikel 3 EVV. De President van Rechtbank heeft vervolgens het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen, omdat appellant toen nog geen spoedeisend belang had bij het vragen van de voorziening. Wel heeft de President overwogen dat uit artikel 3, tweede lid, van het EVV, dat is vertaald in artikel 7.2, eerste lid, van het Vb 2000, van rechtswege schorsende werking voortvloeit. Immers, appellant is onderdaan van een verdragssluitende partij en had op het moment van de verblijfsbeëindiging meer dan twee jaar rechtmatig verblijf in Nederland gehad. Dit laatste is ook daadwerkelijk vastgesteld.

Appellant is derhalve van mening dat, nu hij gronden heeft aangevoerd tegen zijn verwijdering en dus ook tegen de verblijfsbeëindiging, en aan die procedure(s) op grond van internationale verdragsbepalingen, in casu in het bijzonder op grond van artikel 3, tweede lid van het EVV, van rechtswege schorsende werking toekomt, de rechtbank ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat is voldaan aan de voorwaarde voor inbewaringstelling als bedoeld in artikel 59, eerste lid onder a van de Vw. De voorwaarde is immers: "zicht op uitzetting", en daarvan is geen sprake als de vreemdeling de procedures in Nederland mag afwachten.

REDENEN WAAROM:

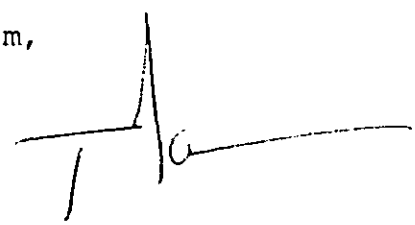
appellant zich wendt tot uw Afdeling, met het eerbiedig verzoek, om:

1. te bepalen dag, tijdstip en plaats om op een zitting te verschijnen;
2. in deze schriftelijk uitspraak te doen;
3. te beslissen dat het hoger beroep gegrond is;
4. de bestreden uitspraak te vernietigen;

De Boer Bosch Sönmez
ADVOCATEN

5. te bepalen dat appellant de behandeling van het hoger beroep in Nederland mag afwachten;
6. het Ministerie van Justitie te veroordelen in de kosten die belanghebbende in verband met de behandeling van de onderhavige procedure redelijkerwijs heeft moeten maken, zulks met inachtneming van het bepaalde in het Besluit van 22 december 1993, Stb. 763 (Besluit proceskosten bestuursrecht), voor wat betreft de kosten van de beroepsmatig verleende rechtsbijstand door de advocaat van belanghebbende.

Rotterdam,



Advocaat